A°. 1828. N°. 72.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 17 Junij.

WEENEN, den 7. Junij.

Volgens berigten uit Klein-Wallachije, waren de Russen den 19. Mei te Crajova binnengerukt. Zijne Majesteit Keizer *Nicolaas* bevond zich den 22. bij voortduring in het hoofdkwartier Hadschi Kapitan voor Ismail. Men had juist, toen de Keizer onverwachts in het hoofdkwartier aankwam, veertig Turken en onder dezelven den Silihdar van den pacha van Braila, gevangen genomen. De Keizer liet ze voor zich brengen, sprak, door den tolk, minzaam met hen, liet aan elken gevangen 20 en aan den aanvoerder 100 dukaten ter hand stellen, en zond hen daarop naar Ibrail terug.— De kommandant dezer vesting heeft, op alle eischen om dezelve zonder bloedvergieten over te geven, geantwoord, dat hij dit zonder uitdrukkelijk bevel van de Porte niet doen kon. Het bombardement was, schoon alle toebereidselen daartoe gemaakt waren, den 21. Mei nog niet begonnen, waarvan het regen- en stormachtige weder, hetwelk den 22. nog aanhield, de oorzaak schijnt te wezen. — De Russen zijn nog op geen punt over den Donau getrokken.

Men begroot het getal Russische troepen, die over de Pruth getrokken zijn, thans reeds op 180,000 man, met inbegrip van die welke bij Ismail staan. De Turksche bezetting van Braila zal, wanneer de weerbare ingezetenen daarbij gerekend worden, denkt men, 8000 man bedragen. Giurgewo is ook reeds door de Russen ingesloten.

— De gewezen gezant van Rusland bij de Porte, de marquis *van Ribeaupierre*, is van Florence naar de Villa Montecatini vertrokken, welke hij tot een zomerverblijf gehuurd heeft. Het schijnt, dat de gezanten der drie mogendheden, welke het traktaat van 6 Julij aangegaan hebben, vooreerst niet weder bij elkanderen zullen komen.

FRANKFORT, den 13. Junij.

Volgens berigten van de Moldavische grenzen, is de Russische gouverneur-generaal der vorstendommen, de graaf *Pahlen*, thans bezig om het binnenlandsche bestuur te regelen. Ook houdt hij zich onledig om de buitengewone heffing, in de tegenwoordige omstandigheden vereischt wordende, en welke naderhand vergoed zal worden, zoo te verdeelen, dat zij zoo min mogelijk drukkende is. Te Jassij en Bucharest zijn commissien benoemd, die uitsluitend met het beheer der geldmiddelen zullen belast zijn, en aan iederen militairen bevelhebber is gelast, om niet meer dan het noodzakelijke voor de troepen te vorderen, en voor het geleverde bewijzen af te geven. De onderdanen van vreemde mogendheden, die zich in de vorstendommen bevinden, zijn van alle belastingen vrijgesteld en genieten de bescherming der Russische regering. — Men wil, dat reeds eene afdeeling kozakken aan den regter oever van den Donau rond zwerft en zich overtuigd heeft, dat de Turken tot nog toe weinig troepen te velde hebben. Men meent dat de Turken hoogstens 30,000 man op een punt verzameld hebben, en dat de Russische troepen zonder veel tegenstand tot Adrianopel zullen kunnen doordringen. Ibrail is door een korps van 18000 man ingesloten, en de loopgraven waren reeds den 21. tot digt bij de vesting geopend, om bres te schieten. De Turksche bezetting had de voorsteden afgebrand en wilde tusschen de puinhoopen post vatten. Twee Russische bataljons kregen bevel om de Turken van daar te verdrijven; zij drongen met ongeladen geweren in de verschanste straten en jaagden er met de bajonet de Turksche tirailleurs uit, niettegenstaande uit de vesting met het grof geschut op hen werd geschoten.

JONISCHE EILANDEN.

Het dagblad van Corfu van den 17. Mei, meldt het volgende: « Wij hebben stellige berigten ontvangen, dat zich op de eilanden Hydra en Spezzia de pest heeft geopenbaard. Het schijnt dat deze ziekte door de onlangs uit de gevangenschap ontslagene Grieken van Modon naar deze eilanden is overgebragt geworden. De Grieksche regering schijnt dadelijk de nadrukkelijkste maatregelen genomen hebben om die plaag te stuiten, en de verdere verspreiding tegen te gaan. — Men schrijft uit Zante dat men aldaar, door de Grieksche goelet *Aspasia*, berigt had ontvangen, dat de schepen der verbondene mogendheden, tot de blokade der vestingen van Messinie bestemd, eene Egijptische korvet met Grieksche gevangenen aan boord, welke van Modon naar Alexandria wilde zeilen, aangehouden hadden en dat van de admiraals nadere orders waren gevraagd. — Anatolico wordt, niettegenstaande de hulp, welke de Turken verkregen hebben, steeds door de Grieken belegerd. *Tiarcella* (een bekend Grieksch opperhoofd) was onlangs met eenige honderde manschappen bij Kaap Papa aangekomen, om de belegeraars van Anatolico te versterken.

In eenen brief uit Corfu van den 20. Mei, wordt gezegd: « Op het berigt, dat de pest zich op Hydra en Spezzia had geopenbaard, heeft de lord opper-commissaris bevolen, dat alle koopvaardij schepen of vaartuigen, die uit Turkije of Griekenland, met uitzondering van Prevesa en Arta, hier aankomen, boven den wachttijd van 25 dagen, nog aan eene uitluchting van 14 dagen zullen onderworpen zijn. Hieronder zijn begrepen alle vaartuigen, welke uit Morea, en bijzonder uit de haven van Modon, uit de golf van Lepanto en uit Acarnanie, Poros, Egina en Nauplia, uit Negroponte, Candia en de gezamenlijke eilanden en kusten van den Archipel komen. Gedurende den gemelden tijd van 14 dagen, mag geene poging tot ontscheping van reizigers of van aan de zuivering onderworpene goederen gedaan worden; de wachttijd voor oorlogschepen, welke uit genoemde oorden hier aankomen, wordt van 21 tot 28 dagen verlengd, waaronder echter de dagen van de reis mede gerekend worden. Deze bevelen zijn onverwijld aan de gezondheids-besturen op op de overige Jonische eilanden ter stipte naleving medegedeeld, en de inspecteur-generaal van gezondheid hoopt, dat dezelve hierdoor voor alle gevaar van besmetting zullen behoed blijven.

PARYS, den 13. Junij.

Volgens de jongste berigten uit Lissabon, van den 28. Mei, zijn er troepen van Oporto en uit andere steden naar de hoofdstad in aantogt, met oogmerk om ook daar het gezag van don *Pedro* als souverein van Portugal te herstellen. Het hoofdkwartier dezer troepen, welke 3000 man infanterie en 800 man kavallerie, met 10 stukken geschut, sterk zijn, was den 26. Mei te Coimbra. — Don *Miguel*, van zijnen kant, heeft uit Lissabon troepen tegen hen afgezonden, waarop hij meent te kunnen rekenen. Intusschen liep het gerucht, dat een gedeelte derzelven reeds de zijde gekozen had van die, welke voor don *Pedro* en de constitutie strijden. Stellig verhaalt men, dat het 22. regement, hetwelk last had om zich zoodra mogelijk naar Lissabon te begeven, op weg zich bij de constitutionnele troepen gevoegd heeft. — Volgens eene bekendmaking, welke men op het algemeene postkantoor te Lissabon aangeplakt vindt, is, op bevel van den infant don *Miguel*, alle gemeenschap met Oporto en Coimbra afgebroken. Deze infant zoekt thans vrijwilligers voor zijne zaak op te rigten. De hertog *van Cadaval* is benoemd tot kolonel generaal dezer nieuwe Koninklijke vrijwilligers. Hij zal den hertog *de la Foens* en den markies *de Pombal* onder zijne bevelen hebben. Dit legerkorps, hetwelk 1692 man sterk moet zijn, telt nog slechts 800 man en men heeft nog groote kosten moeten maken, om deze bijeen te houden. — Eene Portugesche oorlogsbrik is met twee duizend geweren en een twintigtal officieren naar Viana vertrokken, om de aanhangers van don *Miguel* in de provincie Tras-Os-Montes te wapenen. Met hetzelfde oogmerk zijn ook zendelingen naar andere provincien vertrokken. Vele personen worden te Lissabon op eene gewelddadige wijze in hechtenis genomen. Den 27. Mei werden alle officieren van het 8. regement jagers, van het 16. regement infanterie en van het 5. regement kavallerie in de gevangenis geworpen. Dit laatste regement is ontbonden en de paarden zijn aan de gendarmerie gegeven. De aartsbisschop van Elvas en een groot aantal andere aanzienlijke lieden zijn dezer dagen gearresteerd. Het aantal gevangenen is zoo groot, dat men twee oorlogsschepen tot eene gevangenis heeft moeten bestemmen.

Bij deze schrikbarende omstandigheden, worden zelfs vreemdelingen niet gespaard; de heer *Blanchet*, thans fungerend consul-generaal van Frankrijk, heeft echter voor eenen Franschman, die op eene willekeurige wijze behandeld werd, partij getrokken en hem bevrijd.

— De infant don *Miguel* heeft den graaf *da Ponte* benoemd tot gezant bij het Fransche hof. Het schijnt, dat het Fransche gouvernement hem niet als zoodanig erkennen zal.

— De maarschalk *Lauriston* is gisteren nacht aan eene beroerte overleden. Hij had den ouderdom van zestig jaar bereikt.

— De heer *Labbey de Pompières* zal in de kamer der afgevaardigden een voorstel doen om den gewezen minister *de Villèle* in staat van beschuldiging te stellen.

ARNHEM, den 16. Junij.

De jongste officiele berigten van de Russische armee, welke tot den 26. Mei gaan, behelzen hoofdzakelijk het volgende omtrent de belegering van Ibrail of Braila: — « In den nacht van den 22. op den 23. had op den linker vleugel der Russische stelling van beide zijden eene vrij hevige kanonade plaats. Zij werd van de Russische zijde aangegaan, om de opmerkzaamheid van den regter vleugel af te leiden, alwaar men bezig was aan het oprigten eener groote batterij. In den morgen van den 23. begaf zich de Keizer te paard naar dit punt, om het werk van den vorigen nacht in oogenschouw te nemen. De Turken, die vroeger den Keizer rustig hadden laten heen en weder rijden, begroetten hem thans met eene hagelbui van kogels. In den ochtend van den 24. Mei reed de Keizer te paard naar de voorposten en steeg bij eene hoogte af, van waar Z. M. de werking der mortieren, op de uiterste linker zijde van de Russische stelling in batterij geplaatst, het best kon beoordeelen. Naauwelijks daar aangekomen, of er vertoonde zich een troep Turken, die een wit vaandel voor zich uit liet dragen. De vaandeldrager was een parlementair, dien de pacha zond om Zijne Majesteit, door middel van den veldmaarschalk, voor de grootmoedigheid te danken, met welke Hoogstdezelve de gevangenen had gelieven in vrijheid te stellen. Bij zijn vertrek werd de parlementair belast, den pacha te verwittigen, dat de tot capitulatie gestelde termijn 's anderen daags te 3 ure zou afgeloopen zijn; doch alsdan voor de bezetting geene hoop op onderhandelen meer zou bestaan. — Nadat eene batterij van 24 stukken geschut in den nacht van den 24. Mei aan de regter zijde der belegeraars was opgerigt geworden, begon deze haar vuur tegen de vesting met het aanbreken van den dag. Zoodra Z. M. de Keizer de kanonade hoorde, begaf Hoogstdezelve zich naar die batterij, om zich van hare werking zelf te overtuigen. Deze beantwoordde volkomen aan Hoogsdeszelfs verwachting en na verloop van een half uur, werd de bastion, tegen welke het vuur bijzonder gerigt was, tot zwijgen gebragt. Ondertusschen had de vijand, wegens de menigte op dit punt verzamelde officieren, bemerkt, dat de Keizer aldaar tegenwoordig was. Dadelijk bragt hij zijn geschut van het grootste kaliber in beweging, om de hoogte, op welke de monarch zich begeven had, te beschieten. Verscheidene vier en twintig ponders vielen aan den voet der hoogte neder. Nadat Z. M. het vuur der bovengemelde bastion had zien staken en zich overtuigd, dat het werk der belegering behoorlijken voortgang had, begaf Hoogstdezelve zich weder naar de Russische grenzen. Onder weg ontving Z. M. nog van den kommandant van Ismail de tijding, dat de Hettman der Zaporogesche kozakken verklaard had, zich met al de zijnen onder Russische bescherming te willen begeven. Reeds waren er duizend bij de Russische quarantaine-inrigtingen aangekomen.

Den 26. Mei was de Keizer te Bender aangekomen, waar zich ook H. M. de Keizerin bevond.

Mengelwerk.

REGTERLYKE ORGANISATIE.

Wanneer door Z. E. den Minister van Binnenlandsche Zaken bij de sluiting der vorige zitting van de Staten-Generaal is gezegd: — « De geslachten, welke onder het beheer der wetten zullen leven, zullen niet « vragen, hoe veel tijd aan derzelver vervaardiging besteed is, maar wel of

« zij de vrijheid, de eer, het bestaan en de bezittingen der staatsburgers « behoorlijk verzekeren. — Het is de overtuiging van de noodzakelijkheid « eener rijpe overweging en bedaarde behandeling der wetboeken, die Z. « M. bewogen heeft, om de beraadslagingen over de strafwetten, tot de « volgende zitting uit te stellen,» heeft dit voorzeker bij velen de vrees doen ontstaan, dat de invoering der nieuwe wetboeken en de zoo lang gewenschte organisatie der regterlijke magt nog niet zoo spoedig zal volgen. — Trouwens, wanneer men eens nagaat, wat er vóór dat tijdstip nog moet gedaan worden, en dit in vergelijking brengt met hetgeen in veertien jaren werkelijk is gedaan, dan leidt ons dit tot de gevolgtrekking, dat er nog verscheidene jaren kunnen verloopen, voor en aleer de wensch van elk regtgeaard Nederlander, om eene eigene wetgeving te bezitten, kan worden verwezenlijkt.

De Wetboeken op het strafregt en de lijfstraffelijke wetgeving moeten nog aan de beraadslagingen der Staten-Generaal worden onderworpen; nadat alle de wetboeken in gereedheid zijn, zullen dezelve nog wel moeten herzien en in onderlinge overeenstemming gebragt worden; de bestaande verordeningen op zegel-, griffie- en registratie-regten moeten naar de nieuwe wetten worden gewijzigd; ten aanzien van de berekening der proceskosten in burgerlijke en lijfstraffelijke zaken moeten bepalingen worden gemaakt; er moeten reglementen worden daargesteld voor advocaten, pleitverzorgers en verdere regtsbedienden; gelijk mede omtrent de wijze van eedsaflegging, het costuum der regterlijke ambtenaren, en omtrent de jaarlijksche vakantien, de afwisseling, de inwendige dienst der Hoven en Regtbanken, zullende het dan eindelijk nog noodig zijn, bij de wet de vereischte verordeningen te maken voor den overgang van de tegenwoordige tot de nieuwe uitgeving, ten einde die veelvuldige en moeijelijke twistgedingen te voorkomen, welke bij de invoering van de Fransche Wetboeken in dit rijk zijn ontstaan uit het gemis van de noodige transitoire bepalingen.

Zouden er evenwel niet eindelijk ten minste eenige verbeteringen in de regterlijke organisatie kunnen daargesteld worden; zoude men, zonder de bestaande verordeningen uit het verband te rukken, niet eenige bepalingen der nieuwe Wetgeving nu reeds kunnen invoeren, en op die wijze ten minste gedeeltelijk aan het verlangen der natie kunnen voldoen?

Wij meenen deze vraag toestemmend te kunnen beantwoorden, ons voor als nog hier bepalende 1.) bij de invoering van eenen provisionelen Hoogen Raad; — 2.) bij de vermeerdering van het getal Regters, die over burgerlijke en lijfstraffelijke zaken kennis nemen; — eindelijk 3.) bij de verbetering van de bezoldiging der regterlijke ambtenaren.

I. Nadat reeds voor meer dan tien jaren door den geleerden J. D. MEYER met zoo veel klem van redenen de noodzakelijkheid is aangetoond, om eenen provisionelen Hoogen Raad in te voeren, schijnt het thans overbodig, alle de hiervoor pleitende redenen op nieuw aan te voeren. — Het is voorzeker genoeg, dat alleen door die invoering onderscheidene bepalingen der Grondwet, die tot nu toe buiten eenige kracht zijn gebleven, kunnen worden in acht genomen, en dat voorts verschillende waarborgen, bij de bestaande wetgeving voorgeschreven, en die door het gemis van eenen Hoogen Raad of Hof van Cassatie ten eenen male zijn vervallen, alsdan weder ten nutte van den staat in het algemeen, en van elk ingezeten in het bijzonder, zouden herleven.

Zoo wordt, bij Art. 67 der Grondwet, aan den Koning het regt van gratie toegekend *nà ingenomen advies van den Hoogen Raad;* zoo heeft de Koning, volgens Art. 68 der Grondwet, het regt om in bepaalde gevallen dispensatie van wettelijke bepalingen te verleenen, doch wordt er uitdrukkelijk bijgevoegd, dat in materie van justitie *het advies* van den *Hoogen Raad* moet worden ingewonnen; — zoo is, krachtens Art. 177, *de Hooge Raad* de eenige bevoegde regtbank om te erkennen over misdrijven, door leden van de Staten-Generaal, de hoofden der departementen van algemeen bestuur, de leden van den Raad van State en de Commissarissen des Konings in de Provincien, gedurende den tijd hunner functien begaan; zoo moeten eindelijk, volgens 179, alle actien, uitgezonderd de reëele, waarin de Koning, de leden van het Koninklijke huis, of de Staat als gedaagden worden aangesproken, voor den Hoogen Raad worden gebragt.

Wat nu het gebrekkige aangaat, hetwelk door het gemis van eenen Hoogen Raad of Hof van Cassatie in de bestaande wetgeving is veroorzaakt, zoo zal het niet noodig zijn, hier melding te maken van het ondoelmatige, dat het Hoog Geregtshof, thans als Hof der Cassatie fungerende, tevens in civiele zaken, waarin het middel van cassatie nog is behouden, over de zaak zelve beslist. — Bij 's Konings besluit van den 11. December 1813, is in de noordelijke provincien het middel van cassatie afgeschaft in correctionele zaken, waardoor de beklaagde en veroordeelde niet alleen, het bij de wet aan hem toegekend vermogen mist, om, indien in het hoogste ressort de wet verkeerdelijk is toegepast, de vernietiging van het vonnis te vragen, maar waardoor tevens de zoo noodzakelijke eenvormigheid in correctionele zaken geheel wordt verwaarloosd. Nog onlangs, toen door eene correctionele regtbank in appèl de ter eerster instantie opgelegde straffen, ook zonder hooger beroep van het openbaar ministerie, tegen alle grondbeginselen van regt, en eene in *Frankrijk* aangenomen jurisprudentie zijn verzwaard, moesten de appellanten zich aan die meerdere straffen onderwerpen, terwijl zij gewis, bij het bestaan van eenen Hoogen Raad, middelen zouden gehad hebben, zoodanig in het hoogste ressort ten hunnen nadeele gewezen vonnis te doen vernietigen.

Even zoo wordt van de vonnissen, door het Hoog Geregtshof in civiele zaken gewezen, thans geene cassatie meer aangenomen, zoodat het zeer gemakkelijk kan gebeuren, dat dezelfde regtsvraag door de beide kamers van het Hoog Geregtshof verschillend wordt beslist, en die verschillende regterlijke uitspraken evenwel beide van gelijke kracht moeten zijn en blijven.

Men zoekt thans te vergeefs naar eene bepaling, hoe te handelen, wanneer, na de vernietiging van een arrest van een hof van Assises, het hof, waaraan de zaak is gerenvoijeerd, op nieuw hetzelfde beslist, wanneer mitsdien in dezelfde zaak ten tweeden male op dezelfde gronden vernietiging wordt gevraagd.

De zoo heilzame bepaling, dat ook dan zelfs, wanneer door partijen in het vonnis wordt berust, door het openbaar ministerie *in het belang der wet* vernietiging van het vonnis kan worden gevraagd, is op dezen oogenblik vervallen.

De verordeningen, volgens het Fransche Wetboek in acht te nemen, wanneer er, na ergaan van een veroordeelend arrest, gronden bestaan, om te vooronderstellen, dat de beklaagde is onschuldig, kunnen thans naauwelijks worden opgevolgd.

Wanneer er conflicten van jurisdictie ontstaan, tusschen twee Regtbanken, niet onder hetzelfde Hoog Geregtshof ressorterende, of wel tusschen eene Regtbank en het Hoog Geregtshof, of eindelijk tusschen burgelijke en militare Regtbanken, bestaat er geen collegie, dat hierover kan erkennen.

Indien een lid van het Hoog Geregtshof, of ook eene geheele Regtbank, van misdrijf in de uitoefening van amtsbezigheden wordt aangeklaagd, zoekt men te vergeefs naar eene autoriteit, die hierin de functien van het Hof van Cassatie kan vervangen.

Wanneer eindelijk een aangeklaagde, wegens *wettige verdenking*, of ook het openbaar ministerie om het *openbaar belang*, grond vindt om het renvooij eener zaak aan eenen anderen Regter ter Instructie, aan eene andere Regtbank of aan een ander Hoog Geregtshof te vragen, zoekt hij te vergeefs naar een Regterlijk collegie, hetwelk hierover kan erkennen.

Alleen door de daarstelling van eenen Hoogen Raad, kunnen alle die gapingen in de bestaande wetgeving worden weggenomen. Dat dezelve dus *nuttig*, *noodzakelijk* is, behoeft geen verder betoog; en welke redenen kunnen er dan met grond worden aangevoerd om die daarstelling nog te vertragen? — Bij de wet van den 18. April 1827, *op de zamenstelling der Regterlijke magt en het beleid der Justitie*, zijn bereids de noodige bepalingen omtrent den Hoogen Raad gemaakt; hoe gemakkelijk is het, dezelve naar de bestaande wetgeving te wijzigen, en alzoo bij provisie in te voeren! — En welke heilzame gevolgen zijn hieruit niet ook ten aanzien van de nog ontbrekende gedeelten onzer nieuwe wetgeving te verwachten, wanneer namelijk aan zulk een Regterlijk collegie, zamengesteld uit de verdienstelijkste en bekwaamste regtsgeleerden uit alle oorden van ons Rijk, de voordragten worden medegedeeld, alvorens dezelve aan de beraadslagingen der Staten-Generaal te onderwerpen? — Men werpe niet tegen, dat de provisionele daarstelling van eenen Hoogen Raad welligt aanleiding zoude geven, om de geheele regterlijke organisatie nog langer uit te stellen; hoe toch kan men verwachten, dat Z. M., door aan de *Nederlanden* een gedeelte der voorregten, bij de Grondwet gewaarborgd, te doen genieten, het overige gedeelte nog langer dan noodzakelijk is, zoude doen verwijlen!

II. Te meermalen is het opgemerkt, dat een groot gebrek der Fransche Wetgeving daarin is gelegen, dat het getal regters, tot beslissing van burgerlijke en lijfstraffelijke zaken gevorderd, te gering is. — Over de belangrijkste geschillen uit het burgerlijke regt, wordt toch ter eerster instantie slechts door *drie* en in appèl door vijf regters erkend. — In correctionele zaken kan een beklaagde tot eene *tien*jarige gevangenzetting worden veroordeeld door een gelijk aantal regters, als in burgerlijke zaken; terwijl eindelijk in lijfstraffelijke zaken een *doodvonnis*, zelfs zonder hooger beroep, door vijf regters bij meerderheid van stemmen wordt uitgesproken, zoodat de stemmen van *drie leden* hiertoe genoegzaam zijn. Door de afschaffing van de gezworenen is eene aanmerkelijke ongelijkheid in onze wetgeving ontstaan, daar toch in correctionnele zaken ter eerster instantie en in appèl *acht leden* moesten vonnissen, waarvan ten minste *vijf leden* voor de veroordeeling moesten stemmen, terwijl, gelijk zoo even gezegd, in criminele zaken slechts *vijf* leden in het geheel oordeelen, en *drie* tot veroordeeling genoegzaam zijn.

In dit gebrek der Fransche wetgeving en der in ons Rijk opgevolgde wijzigingen, is door de wet van den 18. April 1827 voorzien; — daar, volgens dezelve, in *burgerlijke* zaken steeds door *vijf leden* ter eerster instantie moet worden erkend, in *correctionnele* zaken ter eerster instantie door *zes leden* en eindelijk in *criminele* zaken door *acht leden*, terwijl dan nog steeds, bij het staken der stemmen, het voor den beklaagde meest gunstige gevoelen moet worden gevolgd.

Terwijl de tegenwoordige regtbanken meestendeels slechts uit *vier* en sommige zelfs, in de zuidelijke provincien, slechts uit *drie* leden bestaan, zouden de regterlijke ambtenaren voorzeker wat veel vermeerderd moeten worden, wanneer men de bepalingen der wet van 18 April 1827 ten dezen geheel invoerde. Dan, wanneer men de regtbanken in de hoofdplaatsen der provincien met *twee leden* vermeerderde en het getal der leden van de overige regtbanken op *vijf* bragt, zoude men zeker zonder zwarigheid, en tot groot heil van de ingezetenen, kunnen bepalen:

1.) Dat, zoo wel in burgerlijke en koophandelszaken als in correctionnele zaken, *ter eerster instantie*, door *vijf* leden, en in appèl, door *zeven leden* moet worden gevonnisd.

2.) Dat de *Hoven van Assises* moeten bestaan uit *acht* leden, met bepaling dat ten minste *vijf* stemmen ter veroordeeling noodzakelijk zijn.

Het heilzame dezer bepalingen behoeft, na het bij de wet van den 18. April 1827 aangenomen beginsel, geen betoog; en welke redenen kunnen er dan bestaan, om met de invoering hiervan nog te verwijlen? Wanneer toch bij eene regterlijke organisatie onderscheiden regtbanken mogten vervallen, waardoor veel ambtenaren naar elders zullen moeten gezonden worden, zijn er ook een aantal regterlijke ambtenaren, die door hoogen ouderdom of gebreken niet zullen verlangen, zich met eene nieuwe wetgeving gemeenzaam te maken.

III. Ook omtrent de bezoldiging der regterlijke ambtenaren geeft de wet van 18 April 1827 gunstige vooruitzigten; trouwens de traktementen der regterlijke autoriteiten zijn thans zoo sober, dat het belang van den Staat, zoo wel als dat der ambtenaren, eene spoedige voorziening vordert.

Van alle openbare bedieningen moeten voorzeker de regterlijke het best worden beloond, vermits, om dezelve te kunnen verkrijgen, kostbare voorafgaande studien worden vereischt, en men niet ligtelijk, dan na eenige jaren oefening, daartoe moest kunnen geraken, vermits de regterlijke ambtenaren, door een onbezorgd bestaan, zich geheel aan hunne ambtsbezigheden moeten kunnen toewijden, en even onafhankelijk moeten zijn, als zij voor gevaar van omkooping moeten worden behoed, vermits eindelijk de regterlijke functien geheel en al onvereenigbaar zijn met de uitoefening van eenig ander beroep. — Wanneer men nu in aanmerking neemt, dat de eerste regterlijke ambtenaren in een arrondissement (de president en officier) minder traktement hebben dan een controleur der belastingen; dat een regter, substituut-officier en griffier in traktement naauwelijks gelijk staan met een luitenant bij de infanterie of een commies te paard; dat een vrederegter jaarlijks slechts *honderd* gulden meer heeft, dan de onder zijne orders staande geregtsdienaar; dat de griffier van het vredegeregt evenveel en soms minder belooning geniet dan een veldwachter, — dan zal dit wel tot de gevolgtrekking leiden, dat de tegenwoordige traktementen der regterlijke ambtenaren gebiedend vermeerdering vorderen. — Men werpe niet tegen, dat, niettegenstaande de geringe belooning, er zich steeds, bij elke vacature van eene regterlijke bediening, een groot aantal sollicitanten aanbieden; immers bewijst dit niets, zoo lang men niet tevens met grond kan beweren, dat al die sollicitanten ook voor regterlijke bedieningen geschikt zijn; wil men bekwame mannen, die door eene veeljarige praktijk ondervinding hebben bekomen, in de regtbanken geplaatst zien, dan moet men de bezoldiging vermeerderen, en dan zal men geen gevaar loopen, jongelieden, die, na weinig of niets op de Hoogeschool gedaan te hebben, geene kans zien om op eene andere wijze iets te verdienen, tot regterlijke posten te zien verheven.

De hier gemaakte aanmerkingen zijn voor een groot gedeelte reeds door anderen aangevoerd; dan laat elk regt geaard Nederlander zijne stem doen hooren, opdat dezelve tot den troon kome van eenen Vorst, die zoo vele bewijzen heeft gegeven van zijnen opregten wensch, om het Vaderland nuttig te wezen, en die alzoo ook, ten aanzien der regterlijke instellingen, wel de noodige verbeteringen wil daarstellen!

DE TURKSCHE PROVINCIEN, DIE DOOR DE RUSSEN BEDREIGD WORDEN.

De natien, uit welke de bevolking van *Europisch Turkije* zamengesteld

is, zijn onderscheiden in vijf afzonderlijke stammen: de Turken, de Grieken, de Albaniërs, de Slavoniërs en de Wallachijers. De beide eerste volken zijn genoeg bekend. Minder is zulks het geval met de drie laatstgenoemde, die de noordelijke provincien van het Turksche rijk, tusschen de *Adriatische Zee* en den *Pontus Euxinus* bewonen. Het uitgebreide Turksche gebied langs den *Donau* en de gewesten ten noorden van het *Tracisch* gebergte zijn weinig door reizigers bezocht geworden, en onze topographische kennis dezer gewesten is tot dus verre zeer onvolledig gebleven. De namen der plaatsen, de zeden, de taal, de regering, alles is in deze rampzalige landen barbaarsch; wij lezen op de kaarten de namen van *Bosnie*, *Croatie*, *Bulgarie*, *Servie*, doch wat weten wij eigenlijk van deze provincien? Intusschen verspreidt zich de oorlog aan hare grenzen; op het oogenblik, waarin ik dit schrijve, zijn zij welligt vijandelijk bezet; en de worstelstrijd, die nu een aanvang neemt, zal en moet vroeg of laat met de ontbinding van het Rijk der *Osmans* in ons werelddeel een einde nemen. Alle bijdragen, om de verwarde begrippen, aangaande deze landen, tot meer duidelijke kennis te ontwikkelen, mogen derhalve in ons tijdvak voor zeer belangrijk worden gehouden.

Menigmaal heeft men *Albanie* met *Epirus* verward. Deze beide, zeer onderscheidene provincien, zijn van elkander afgezonderd door de keten van den *Pindus* en door het *Acroceraunische* gebergte, die slechts eene verlenging dezer keten zijn. *Albanie* is ten noorden en *Epirus* ten westen gelegen; de eerstgenoemde provincie, die aan *Oostenrijksch Dalmatie* grenst, is het *oude Illyrie* der Grieken of Macedoniers. Dit land, waar de nieuwe Grieksche taal geschreven wordt, heeft daarenboven eene geheel bijzondere spreektaal, die van de Slavonische verschillend is; denkelijk is deze nationale spraak een overblijfsel van het oude Illijrisch, ofschoon men er hier en daar eenige sporen van Griekschen en Latijnschen oorsprong aantreft, terwijl ook in vele woorden de *u*, niet gelijk algemeen bij deze volken, bij de Italianen, Duitschers, Engelschen enz. als *oe*, maar gelijk bij de Nederlanders en Franschen als *u* wordt uitgesproken. De Albaniers noemen hun land *Skip* en zich zelven *Skipetars* (den naam van Arnauten of Arvaniten, die hun door de Turken wordt gegeven, is van Griekschen oorsprong). Als nazaten van die krijgshaftige Illyriers, die, achter hunne onvriendelijke bergsteilten verschanst, altijd de vreesselijke phalanges der Macedoniers bleven trotseren, en den spot dreven met de Romeinsche legioenen, zoowel als met de toenmalige Barbaren van het noorden, schaarden zich de Albaniers, die evenzeer door eigenaardige dapperheid als door groote volkrijkheid magtig waren, onder de banieren der kruistogten, om deel te nemen aan de verovering van het *Heilige Land*. Op denzelfden tijd deden zij eenen inval in *Griekenland*. Zelfs ten huidigen dage zijn een gedeelte van *Griekenland*, verscheiden gedeelten van *Morea*, en sommige eilanden van den *Archipel* door *Albaniërs*, die de christelijke godsdienst belijden, bevolkt, en wat nog merkwaardiger is, men vindt deze natie nog onder de *Abruzziers*, waar zij de taal, de zeden en zelfs de kleeding van hunnen landaard hebben overgebragt en behouden. Men geeft aan de *Skipetars* den naam van *Grieksche Zwitsers*, omdat zij aan verscheiden Staten van *Europa* en *Azie* hulptroepen verschaften. Uit hun midden ontleende *Venetie* weleer hare dapperste veldtrawanten, die ten onregte voor Grieken werden aangezien.

Albanië is eene der meest bevolkte landstreken van *Turkije*, en bevat, naar de meest waarschijnlijke en naauwkeurige berekening, weinig minder dan een millioen inwoners. Al wat man is, is soldaat, en even als de Zwitser, begeeft de Albanier zich in dienst van vreemde mogendheden, zonder te vragen of de oorlog al dan niet regtvaardig is. Sedert eene lange reeks van jaren dienen de Albaniers onder de legervanen van MAHOMET, en vormen eene aanzienlijke keurbende, onder bevel van den Egiptischen Pacha. MOHAMMED-ALI zelf is een Albanier van geboorte. Zij treden vrijwillig onder de gelederen van de troepen der Barbarijsche Vorsten. Oudtijds boden zij het overtal hunner krijgshaftige bevolking, onder den naam van Macedonische garde, den Vorsten van *Italie* en den Koning van *Napels* aan. Matig, eenvoudig van zeden en levenswijs, maar zeer genegen tot strooperijen, zoeken zij in den oorlog een middel, om te bestaan en om zich te verrijken; en komen, zoodra het vrede is, in hunne valleijen terug, om in stille rust, de vruchten van hunnen roof te genieten. Menigwerf hebben zij den Muzelmannen, wreesd ingeboezemd; zij bevochten de Turken met heldenmoed onder SCANDERBEG, en waren in 1772 de vreesselijkste opstandelingen van *Morea*. Aangevoerd door den onmenschelijken pacha van *Janina*, ALI, zouden zij geheel *Turkije* overheerd hebben, indien hun een minder barbaarsch opperhoofd ware te beurt gevallen. Het grondgebied is in leenen en gemeenten, met plaatselijke besturen, verdeeld, en van regtswege en uit den aard onafhankelijk van de *Porte*; niettemin matigt deze laatste zich de benoeming der gouverneurs aan. Zoo benoemde zij de pacha's van *Berat*, die van *Scodra*, en de beruchte OMAR OERIONE, die in den tegenwoordigen opstand langen tijd de Grieken bestreed. Deze pacha's worden echter uit de Skipetars gekozen, en zijn minder afhankelijk van den Sultan dan de bewindsmannen, die in andere provincien dien zelfden titel voeren. Dikwerf zijn zelfs hunne ambten erfelijk. Nadat hij zich van twee derde gedeelten van *Albanie* had meester gemaakt, had ALI-pacha een aantal kleine dwingelanden onder de leenheeren uitgeroeid, doch na zijn' dood dreef dit leenstelsel wederom boven.

Tot nu toe hebben zich de Albaniers, zonder onderscheid van Godsdienst, onder de reijen der Turksche krijgsmagt geschaard. Hun gedrag zal nu zeer veel invloed hebben op de groote gebeurtenissen, die te wachten zijn.

Na *Rusland* wederom aan de stem, die het naar het Zuiden roept, het oor leent, zal de mogendheid, tegen welke de Albanier als vijand optrekt, in dezen laatsten een geduchten tegenstander aantreffen. Onder een bekwaam aanvoerder, die hun landgenoot is en hun vertrouwen bezit, zoude deze natie eene zeer gewigtige rol spelen. Bij dit alles zouden vreemde mogendheden hun geen voorbarig vertrouwen mogen schenken; want wrevelmoedige zucht tot verraad is eene der voorname trekken van hun karakter.

Het eigenlijke *Epirus*, ten zuiden van *Albanie* gelegen, strekt zich uit tot aan den zeeboezem van *Ambracie*, die hetzelve van *Acarnanie* of *West-Griekenland* afzondert. Zeden, godsdienst en taal, alles is hier Grieksch, met uitzondering van enkele distrikten aan Zee en ten Noorden, welke door Mahomedaansche Albaniërs bevolkt zijn. Sedert den dood van ALI-Pacha, is de christelijke bevolking dezer gewesten door de gruwelijkste vervolgingen tot op een tiende getal vernield geworden.

Ten Noorden van *Albanie* ligt *Bosnie*, eene Turksche provincie, waarvan de Pacha zijn verblijf te *Serai* houdt. Tusschen de Oostenrijksche bezittingen van *Dalmatie*, *Croatie* en *Slavonie* bepaald, vormt deze provincie, aan dezen kant, het voorste gedeelte van het Turksche Rijk. De Bosniërs zijn van Slavonische afkomst, even als de Serviers en Bulgariers. Zij spreken ook de Slavonische taal, even als de Dalmatiers, de Croaten en al de Slavoniers, die onder de Oostenrijksche heerschappij leven. Zij zijn sterk van ligchaam en dapper, hun land is langen tijd het tooneel geweest van de oorlogen, die meermalen tusschen *Oostenrijk*, *Venetie* en *Turkije* zijn uitgebarsten, en, sedert die oorlogen, zijn de Bosniers in eenen staat van halve barbaarschheid terug gezonken. Het meerder gedeelte van de bevolking belijdt de Christelijke Godsdienst, en is in twee gezindheden, de Roomsche- en de Grieksche Katholijken, verdeeld. Neven *Bosnie* is *Turksch Croatie* gelegen. De Muzelmansche Bosniers leven onder een erfelijk leenbestuur. De opperhoofden of Aga's zijn in den oorlog dienstpligtig aan den Sultan, en moeten aan het hoofd hunner vassallen voor hem te veld trekken. Deze troepen en de *Albaniers* zijn voor de Turksche armee, hetgeen de Hongaarsche ruiterij voor de krijgsmagt van *Oostenrijk* is. De ruwheid van den grond en de staatkundige gesteldheid van het land maken van de Bosniers en de Albaniers de beste soldaten van gansch *Turkije*.

(*Het vervolg hierna.*)

Te ZUTPHEN beviel op den 13. Junij 1828, door Gods goedheid, van een welgeschapen ZOON, Vrouwe *JOHANNA OP TEN NOORT*, geliefde Echtgenoote van J. L. C. VAN ESSEN.

---

§ § § De Notaris *COLENBRANDER* te *Nijkerk* zal, namens zijne principalen, op Donderdag den † † 26. Junij 1828, des avonds ten 7 ure, binnen *Nijkerk*, ten huize van den heer *H. VAN GREVENGOED*, in het *Heeren-Logement*, ter inzate presenteren, en acht dagen daarna, op Donderdag den 3. Julij 1828, ter zelfder plaatse en ure, aan de meestbiedenden finaal verkoopen:

1. Het BOEREN ERVE, *de groote Steenen Kamer* genaamd, gelegen onder *Putten*, buurtschap *Steenen Kamer*, en bestaande in een WOONHUIS met ACHTERHUIS en ERF, een BERG, VARKENSHOK en verder GETIMMER, benevens ongeveer 5 Bunders en 10 Roeden onderhoorig BOUW- en WEIDELAND; in pacht bij T. M. VAN DE KAMP, voor *f* 175 's jaars; voorts een kampje BUITENDYKSLAND, *het lage Gat* genaamd, groot circa 2 Bunders en 50 Roeden, gelegen onder *Putten* aan den *Voordijk*, in pacht als boven voor *f* 50 's jaars, en een AKKERMAALSBOSCH, *het zwarte Gat* genaamd, groot circa 1 Bunder en 70 Roeden, gelegen onder *Putten*, bij den *Vanenburg*.
2. Het BOEREN ERVE, *Klaas Dijkengoed* genaamd, gelegen onder *Putten* in de Buurtschap *Diermen*, bestaande in eene BOERENWONING met SCHUUR, BERG, SCHAAPSCHOT, VARKENSCHOT en verder GETIMMER, benevens ongeveer 11 Bunders en 70 Roeden onderhoorig BOUW- en WEIDELAND, in pacht bij de Weduwe W. G. VAN 'T NET, voor *f* 293 's jaars.
3. Eene kamp MHEENLAND, *het Beekkampje* genaamd, groot circa 1 Bunder en 66 Roeden, gelegen onder *Putten*, in den *Arkemheenschen Polder* bij de *Blindesteeg*.
4. Eene kamp MHEENLAND, het *Strielandskampje* genaamd, groot circa 1 Bunder en 64 Roeden, gelegen als voren; te zamen in pacht bij E. H. VAN DE VEEN, voor *f* 152 's jaars.
5. Eene kamp MHEENLAND, de *Smitskamp* genaamd, groot circa 1 Bunder en 96 Roeden, gelegen onder *Nijkerk*, in den *Arkemheenschen Polder*, op *Ark*; in eigen gebruik.
6. Eene kamp MHEENLAND, het *Esje* genaamd, groot circa 1 Bunder en 80 Roeden, gelegen als voren op *Rassenbeek*; in pacht bij G. W. VAN DE POL, voor *f* 50 's jaars.
7. Eene kamp MHEENLAND, *Jan Beertskampje* genaamd, groot circa 1 Bunder en 62 Roeden, gelegen onder *Putten*, in den *Arkemheenschen Polder*, aan de *Arlersteeg*; in pacht bij den heer L. VAN ELFRINKHOF, voor *f* 65 's jaars.
8. Eene kamp TABAKSLAND, het *Klephek* genaamd, groot circa 78 Roeden en 23 Ellen, met de westelijke helft eener daaropstaande TABAKSSCHUUR, gelegen onder *Nijkerk*, in de Buurtschap *Wullenhoven* op *Willigenburg*; in eigen gebruik.
9. Eene kamp oud TABAKS- nu BOUWLAND, den *grooten Oerkamp* genaamd, groot ruim 85 Roeden, gelegen als voren aan den *Amersfoortschen* weg; in pacht bij den heer L. VAN ELFRINKHOF, voor *f* 90 's jaars.
10. Eene kamp TABAKSLAND, de *Schulpkamp* genaamd, groot ongeveer 1 Bunder en 28 Roeden, gelegen onder *Nijkerk*, op de *Nautena*, met de helft van de TABAKSSCHUUR, staande op den eenerzijds daaraanschietenden grond van den heer J. JELINK; in eigen gebruik.
11. Een HUISJE en ERVE, binnen *Nijkerk* aan de *Kruidsteeg*; in huur bij OTTO WYNGANDS, voor *f* 32 's jaars.
12. Een HUISJE en ERVE, binnen *Nijkerk* aan de *Kruidsteeg*; in huur bij E. VAN DER HAYDEN, voor *f* 30 's jaars; en
13. Een perceel VEENGRONDS, groot ruim 6 Bunders en 80 Roeden, gelegen onder *Voorthuizen*, in de Buurtschap *Zwartebroek*, aan den *Zwartebroeker* weg; in eigen gebruik.

Informatien zijn te bekomen bij voornoemden Notaris, bij zijnen ambtgenoot *MEY METTENBRINK*, te *Barneveld* en bij Mr. *VISSCHER BOURICIUS*, te *Arnhem*.

PUBLIEKE AANBESTEDING
VAN
REMONT-PAARDEN.

De Hoofd-Administratie der Afdeeling Kurassiers No. 3, in Garnizoen te *Leijden*, is voornemens, ingevolge daartoe bekomen autorisatie, publiek aan te besteden aan de meest inschrijvenden, de Leverancie van TACHTIG STUKS REMONT-PAARDEN.

De Aanbesteding zal plaats hebben in het Locaal der Doelen Kazerne binnen de stad *Leijden op den 20. Junij* dezes jaars 1828, des namiddags ten 1 uur, en wel bij besloten Biljetten op gezegeld papier geschreven.

De voorwaarden dezer Leverancie zullen van heden tot daags voor de Aanbesteding voor de Gegadigden ter lezing liggen en wel van 's morgens 9 tot namiddags 3 uren, op het kantoor van den Kapitein-Kwartiermeester bij opgemelde Afdeeling *op de St. Pieters Kerkgracht wijk 4 No. 547*.

Voor de Hoofd-Administratie der Afdeeling Kurassiers No. 3.
De Kapitein-Kwartiermeester,
PARYS.

A A N B E S T E D I N G
VAN
R E M O N T - P A A R D E N.

Onder nadere goedkeuring van Z. K. H. Prins *Frederik der Nederlanden*, Kommissaris-Generaal van Oorlog, zal de Hoofd-Administratie der Afdeeling Kurassiers No. 1, in garnizoen te *Arnhem*, op den 25. Junij aanstaande, des middags ten 12 ure, aan het Bureau van den Kapitein-Kwartiermeester van voors. Afdeeling, aan de minstinschrijvenden Aanbesteden, de Levering van ZES EN ZESTIG REMONTPAARDEN; op Conditien en Voorwaarden, die van heden af aan, uitgezonderd Zon- en Feestdagen, op genoemd Bureau, en op dat van den 1. Luitenant-Kwartiermeester der gedetacheerde Escadrons te *Zutphen*, ter lezing liggen.

De Inschrijvings-Biljetten moeten op gezegeld papier geschreven, gecacheteerd zijn en tot opschrift hebben, *Leverancie van Remont-Paarden aan de Afdeeling Kurassiers No. 1*, welke Biljetten van heden af, tot den dag en uur van de Aanbesteding bepaald, in de daartoe, aan het Bureau van voors. Kapitein-Kwartiermeester geplaatste, geslotene bus, moeten worden bezorgd; of wel franko aan voors. Hoofd-Administratie worden ingezonden.

Bij de opening der bus, kunnen de Concurrenten, des verkiezende, op den hierboven bepaalden dag, uur en plaats tegenwoordig zijn.

Arnhem, den 2. Junij 1828.

Op last van de Hoofd-Administratie voornoemd,
De Kapitein-Kwartiermeester,
D. SCHEFFER.

† † † *Mr. H. B. VAN DAALEN* en *D. BEEK*, Notarissen, residerende te *Wageningen*, zullen, namens Mevrouwe Baronnesse *VAN GOLSTEIN*, op *Maandag den 30. Junij 1828, des middags precies ten twaalf ure*, in het Logement van *WM. OFFENBERG*, in *den Vergulden Bok*, te *Renkum*, aan de meestbiedenden verkoopen:

110 Perceelen best UITERWAARDS HEELGRAS, staande op de Uiterwaarden, onder *Renkum* en *Doornweerth* gelegen.

§ § § Den 20. Junij 1828, 's avonds om 6 uren, zal in het Logement *den Arend*, te *Arnhem*, ten overstaan van den Notaris Mr. *J. BUSGERS*, publiek worden verkocht:

1. Een HUIS en ERVE te *Arnhem*, in de Oeverstraat, wijk B No. 42. Bij den inzet met de hoogen gebragt op *f* 5513.
2. Een wel ter nering staande HUIS en ERVE te *Arnhem*, op den Grooten Oord, wijk D No. 50, als voren gebragt op *f* 3701. — En
3. Een HUIS en ERVE aldaar, bij de Rijnpoort, B No 76, staande op *f* 1615.

§ § § Te *Wageningen* is UIT DE HAND TE KOOP: een zeer logeabel HUIS, staande aan de Markt aldaar, voorzien van ACHT BENEDEN- en BOVENKAMERS en verdere GEMAKKEN, met eenen grooten vrijen TUIN achter hetzelve, en op zijde derzelve staand PAKHUIS of KOETSHUIS en STALLING.

Informatien omtrent hetzelve te bekomen ten kantore van Mr. *H. B. VAN DAALEN*, Notaris aldaar, mits brieven franko.

† † † OUDERS of VOOGDEN genegen zijnde hunnen ZOON of PUPIL, den ouderdom van 18 jaren bereikt hebbende, eene goede hand schrijvende, en, benevens de Nederduitsche Taal, eene of meer levendige Talen verstaande, op een NOTARIEEL- en ADMINISTRATIEF KANTOOR, in eene der zeer aangenaam gelegene steden in *Gelderland*, tegen eene billijke betaling, voor kost en inwoning enz. te plaatsen, kunnen daartoe gelegenheid vinden, mits zich onder de letter S. aan den Boekdrukker *C. A. THIEME* te *Arnhem*, met vrachtvrije brieven adresserende.

NEDERLANDSCHE STOOMBOOT-MAATSCHAPPIJ.

Bepaling der afvaart gedurende de maand Junij 1828.

Van *Rotterdam* naar *Nijmegen*:
Elken Donderdag en Vrijdag des morgens ten 4 ure.
Elken Maandag en Zaturdag des morgens, op de bepaalde uren, als bij Biljetten is vastgesteld.

Van *Nijmegen* naar *Keulen*:
Elken Dingsdag en Zondag des morgens ten $6\frac{1}{2}$ ure.
Elken Donderdag en Vrijdag des namiddags ten 4 ure.

Van *Nijmegen* naar *Rotterdam*:

Woensdag	18 Junij	's morg.	4 ure.	Woensdag	25 Junij	's morg.	7 ure.
Vrijdag	20 Junij	's morg.	4 ure.	Vrijdag	27 Junij	's morg.	8 ure.
Zondag	22 Junij	's namidd.	$12\frac{1}{2}$ ure.	Zondag	29 Junij	's namidd.	$12\frac{1}{2}$ ure.
Maandag	23 Junij	's namidd.	3 ure.	Maandag	30 Junij	's namidd.	3 ure.

Van *Rotterdam* naar *Arnhem*:
Elken Woensdag des morgens ten 7 ure.

Van *Arnhem* naar *Rotterdam*:
Elken Donderdag des morgens ten $9\frac{1}{2}$ ure.

Alle dagen varen de Stoombooten tusschen *Rotterdam* en *Antwerpen*, vice versa, zoo als bij Biljetten is bekend gemaakt.

Men kan informatien bekomen bij de Agenten van voornoemde Maatschappij, de Heeren VAALMAN en TRIEBELS te *Nijmegen*, en bij den Heer G. H. MOLL, te *Arnhem*.

*** Bij BROESE & COMP., Boekhandelaars te *Breda*, is van de pers gekomen en alom verzonden:

I. *G. Dorn Seiffen*, Handboek der Algemeene Geschiedenis, 1e. deel. (*Oostersche Volken*) . . . *f* 1,40

II. ——— Handleiding tot de Algemeene Geschiedenis voor het onderwijs in de Gijmnasien; derde stukje, (*Romeinen.*) . . . - 0,50

III. ZEVENTIG JARIG PELGRIMS LEVEN van *Ignatius Aurelius Fessler*. Eene nalatenschap voor zijne vrienden en vijanden. Uit het Hoogduitsch door *W. van Volkom*, Predikant te BREDA, in 2 deelen compleet. Eerste deel, met gegraveerden Titel en Vignet, door *Velijn* . . . - 1,80

Deze LEVENSGESCHIEDENIS, voor denkende en ware hoogschatters van menschkunde en letteren, van eenen Zeventigjarigen Grijsaard, die eenen laatsten blik vestigt op de lange loopbaan, welke hij onder menigvuldige lotwisseling doorwandelde, zal velen welkom zijn.

IV. ZES MAANDEN IN RUSLAND. Brieven, bij gelegenheid der krooning van Z. M. den Keizer *Nicolaas* in 1826 aan *X. B. Saintines*, door *M. Ancelot*, uit het Fransch, in een deel compleet, met fraaije gegraveerden Titel en Vignet door *Velijn* . . . - 1,80

§ † † De DIJKSCHRIJVER des Circuls van de *Ooij*; brengt bij deze ter kennisse der Gegadigden, dat de op den 19. Junij 1828 geannonceerde Aanbesteding eerst op den 26. Junij daaraanvolgende zal plaats hebben.

De Dijkschrijver voornoemd,
W. T. KOPP.

§ § § *Mademoiselle* VOEST, *a l'honneur de prévenir les Dames, qu'elle est déballée en cette ville, à* l'Hôtel de Brunswick, *avec un assortiment de VOILES, CANECOUS, PELERINES, COLLETS, BONNETS, ROBES D'ENFANT etc.; elle partira Jeudi le 19 Juin.*

ALGEMEENE KONINKLYKE NEDERLANDSCHE POSTWAGENS.

NIEUWE DIENST.

Van *Amsterdam* over *Utrecht* naar *Arnhem*, *Nijmegen* en *Zutphen*. Rijdende van *Brussel* naar *Arnhem* in 24 uren tijds, en verder in onmiddelijk verband met geheel het Zuiden des Rijks, *Frankrijk* en *Duitschland*.

J. B. VAN GEND EN LOOS hebben de eer te berigten dat zij, te beginnen met Primo Junij 1828, dagelijks DILIGENCES zullen doen rijden van *Amsterdam* over *Utrecht* naar *Arnhem*, *Nijmegen* en *Zutphen* en terug, waarvan de Kantoren geplaatst zijn en de uren van vertrek bepaald als volgt:

Van *Amsterdam* bij den heer A. VAN DER HULST, op den *Dam*, No. 54.

Naar *Utrecht*, *Arnhem*, *Nijmegen*, *Zutphen*, *Gorinchem*, *Breda*, *Antwerpen*, *Brussel*, *Leuven*, *Gent* enz. » *'s Hertogenbosch* met de Stoomboot *de Julia* te *Gorinchem*.	des ochtends ten 5 ure.
» *Utrecht* en *Gorinchem*	» » » 9 »
» *Haarlem*, *'s Gravenhage*, *Delft*, *Rotterdam*, *Dordrecht*, *Breda*, *Antwerpen*, *Brussel*, *Leuven*, *Gent* enz.	» avonds » $8\frac{3}{4}$ »

Van *Utrecht* bij den Heer J. C. VAN STENIS, op het *Vreeburg*.

» *Arnhem*, *Nijmegen* en *Zutphen*	des ochtends ten 10 ure.
» *Amsterdam*	» » omstreeks 9 » » namiddags ten 3 »
» *Gorinchem*, *'s Hertogenbosch*, *Breda*, *Antwerpen*, *Brussel*, *Leuven*, *Gent*, enz.	» ochtends omstreeks 9 »
» *Gorinchem*	» namiddags ten 4 »

Van *Arnhem* bij den Heer A. HULSTYN, in den *Arend*.

» *Velp*, *Dieren*, *Brummen* en *Zutphen* » *Elst*, *Lenth* en *Nijmegen*	des namidd. omstreeks 4 ure.
» *Wageningen*, *Rheenen*, *Utrecht* en *Amsterdam*	des ochtends ten 8 ure.

Van *Nijmegen* bij den Heer J. J. HAMER, in *'t Kasteel van Antwerpen*.

» *Elst*, *Arnhem*, *Wageningen*, *Rheenen*, *Utrecht* en *Amsterdam*.	des ochtends ten 6 ure.

Van *Zutphen* bij den Heer H. WEENINK, in *de Paarden-Posterij*.

» *Brummen*, *Dieren*, *Arnhem*, *Wageningen*, *Rheenen*, *Utrecht*, *Gorinchem* en *Amsterdam*	des ochtends ten 5 ure.

Van *Gorinchem* bij de Heeren VAN ALPHEN, in *den Hooiwagen*, en H. GROENEVELDT, Postmeester.

» *Utrecht*, *Arnhem*, *Nijmegen* en *Zutphen* » *Amsterdam*	's ochtends omstreeks 6 ure.
» *Utrecht* en *Amsterdam*, na het aankomen der Stoomboot *de Julia*, van *'s Hertogenbosch*.	des voormiddags ten 11 ure.
» *Breda*, *Antwerpen*, *Brussel*, *Leuven*, *Gent* enz.	des middags ten 12 ure.

Te *Driebergen* bij ENGELBERT KOBUS; te *Amerongen* in den *Posthoorn*; te *Wageningen* bij W. LYSEN en bij den heer W. BREEKPOT, Inspecteur der Onderneming; te *Renkum* in *den Bok*; te *Velp* bij BROUWER; te *Dieren* in *de Kroon*; te *Brummen* in *het oude Kromhout*, en te *Lenth* bij de Wed. GEYTEN.

De overige Kantoren dezer inrigting zijn:

Te *Haarlem* aan de Houtpoort, A. FRINK, Directeur.
» *'s Gravenhage* in *'t Brabandsch Koffijhuis*, P. RENARD, Direct.
» *Delft* in *'t Leijdsche Veerhuis*, Wed. ROBBERS, Directrice.
» *Rotterdam* in *St. Lucas*, Hoogstraat, J. R. VAN DEN BERG, Directeur.
» *Dordrecht* in *den Gouden Leeuw*, JAN SCHOTMAN, Direct.
» *Breda* in *den Gouden Leeuw*, Wed. P. ESNAULT, Directrice.
» *Antwerpen* bij de Beurs, J. B. VAN GENT EN LOOS, Ondernemers.
» *Brussel* bij de Kaasmarkt, H. VAN HUMBEEK, Directeur.
» *Leuven* bij de Vischmarkt, F. J. HAMBROECK, Directeur.
» *Gent* in *het Pakhuis*, Koornmarkt, H. BAUWENS, Directeur.

En te *Parijs*, *Exploitation générale des Messageries Royales*, *rue Notre Dame des Victoires*.

Aan den Koophandel zullen gunstige voorwaarden worden toegestaan tot het overbrengen van Goederen, Geldspecien en Effecten, en de Ondernemers zullen niets nalaten om zich het vertrouwen van het Publiek waardig te maken.

*** *B. SCHEURLEER*, Boekhandelaar te *'s Gravenhage*, zal op Donderdag den 26. Junij 1828 en zeven volgende dagen, publiek ten zijnen huize verkoopen: twee fraaije Verzamelingen van BOEKEN, in onderscheiden Talen en Wetenschappen, waaronder vele voorname Werken en het grootste gedeelte net gebonden; zijnde de eerste Verzameling nagelaten door een voornamen Regtsgeleerden; voorts eenige TEEKENINGEN en PRENTEN; benevens eene Verzameling van MATHEMATISCHE, OPTISCHE en andere INSTRUMENTEN, MUZYKINSTRUMENTEN, RARITEITEN, GEDENKPENNINGEN en MUNTEN; OPGEZETTE VIERVOETIGE DIEREN en VOGELS, HOORNS en SCHELPEN en andere NATURALIA, SCHILDERYEN, BOEKEN en LIEFHEBBERY-KASTEN enz., waarvan de Catalogus bij bovengemelden à 20 Centen te bekomen is.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.